

“प्यारा से बाधारी बच्चाहरू- यसतो कुनै पनि काम नगर, जसबाट से वामा कुनै विघ्न परोस्।”

परश्रवः- स गमयुगमा तिमि बच्चाहरू बिलकुल एक्युरे ट बननु छ, एक्युरे ट को बनन सकछ?

उत्तर:- (१) जो सच्चा बाबासँग सदा सच्चा रहनु छन, भित्र एउटा, बाहिर अर्को- यसतो नहोस्। (२) जो शिवबाबा सिवाय अरू कुरामा जाँदैनन्। (३) हर कदम श्रीमतमा चलछन्, कुनै पनि लापरबाही गरदैनन्, उनै एक्युरे ट बनछन्।

गीतः- बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतका दुई शब्द सुन्यौ। यो त निश्चय गरछौ- बेहदको बाबाले अहिले बेहदको सुखको वरसा दिइरहनु भएको छ। हामी आएर यसता बाबाको बच्चा बनेका छौ। त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चलनु पनि परछ। नतर के होला! अहिले त हाँसछौ, भनछौ- हामी महाराजा महारानी बनछौ। तर यदि हात छोडिदियौ भने फेरि गएर साधारण परजा बनछौ। स्वर्गमा त अवश्य आउँछौ। यसतो पनि होइन, सबै स्वर्गमा आउँछन्। जो सत्ययुग तरेतामा आउनेहरू हुन्छन्, उनै आउँछन्। सत्ययुग र तरेता दुवैलाई मिलाएर स्वर्ग भनिन्छ। फेरि पनि जो सबै भन्दा पहिला नयाँ दुनियाँमा आउँछन्, उनीहरूले राम्रो सुख पाउँछन्। बाँकी जो पछि आउँछन्, उनीहरूले आएर कुनै ज्ञान पाउँदैनन्। ज्ञान पाउनेहरू सत्ययुग तरेतामा आउँछन्। अरू आउँछन् नै रावण राज्यमा। उनीहरूले अलिकति सुख पाउन सकछन्। सत्ययुग तरेतामा त धेरै सुख हुन्छ। नित्यसैले पुरुषार्थ गरेर बाबाद्वारा बेहदको सुखको वरसा प्राप्त गर्नुपरछ र यो महान खुसीको खबर लेख। जुन कार्ड छपाउँछौ त्यसमा पनि यो लेखनुपरछ- सर्वोच्च बेहदको बाबाको खुसीको खबर। प्रदर्शनीमा तिमिले देखाउँछौ- नयाँ दुनियाँ कसरी स्थापना हुन्छ? यो कुरा स्पष्ट र ठूला अक्षरमा लेखनुपरछ। बेहदको बाका ज्ञानको सागर, पतित-पावन, सद्गति दाता गीताका भगवान शिवले कसरी ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीहरूद्वारा फेरि कलियुगी सम्पूर्ण विकारी, भ्रष्टाचारी पतित दुनियाँलाई सत्ययुगी सम्पूर्ण निर्विकारी, पावन, श्रेष्ठाचारी दुनियाँ बनाइरहनु भएको छ। आएर यो खुसीको खबर सुन्नहोस् अथवा बुझ्नहोस्। सरकारसँग पनि तिम्रो यो प्रतिज्ञा छ- हामीले विश्वमा फेरि सत्ययुगी श्रेष्ठाचारी १०० प्रतिशत पवित्रता, सुख-शान्ति सम्पन्न दैवी स्वराज्य कसरी स्थापना गरिरहेका छौ र यो विकारी दुनियाँको विनाश कसरी हुन्छ, यो कुरा आएर बुझ्नहोस्। यसरी स्पष्ट रूपमा लेखनुपरछ। कार्डमा यसरी लेख, जसलाई मनुष्यहरूले राम्ररी बुझ्न सकून्। यी परजापिता ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले कल्प पहिला जस्तै ड्रामा योजना अनुसार, परमपिता परमात्मा शिवको श्रीमत अनुसार सहज राजयोग र पवित्रताको बलबाट, आफ्नो तन-मन-धनद्वारा विश्वलाई यसतो श्रेष्ठाचारी पावन कसरी बनाइरहेका छन्, त्यो आएर बुझ्नहोस्। छरलङ्ग हुने गरी कार्डमा लेखनुपरछ, जुन कुरा जसले पनि बुझ्न सकोस्। यी बी.के.ले शिवबाबाको मतमा रामराज्य स्थापना गरिरहेका छन्, जुन कुरा गानधीजीको पनि चाहना थियो। अखबारमा पनि यसतो पूरा निमन्त्रण छापियोस्। यो अवश्य बुझाउनु परछ- परजापिता ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले आफ्नो तन-मन-धनद्वारा यो कार्य गरिरहेका छन्। मनुष्यले कहिल्यै यसतो नसमझ्नु- यहाँ कसैले भीख वा डोनेशन आदि मागछन्। दुनियाँमा त सबै डोनेशनमा नै चलछन्। यहाँ तिमिले भनछौ- हामी बी.के.ले आफ्नो तन-मन-धनद्वारा नै गरिरहेका छौ। स्वयंले नै स्वराज्य लिनछौ। त्यसैले अवश्य आफैले खर्च गरछौ। जसले भनेनत गरछन् उनलाई नै २१ जनमको लागि वरसा मिलछ। तिमिहरू नै २१ जनमको लागि श्रेष्ठाचारी डबल सिरताज बनछौ। यी लक्ष्मी-नारायण डबल सिरताजधारी हुन्। अहिले त कुनै ताज रहेको छैन। त्यसैले यो राम्ररी समझाउनु परछ। बाबाले समझाउनु हुन्छ- यसप्रकारले लेख्यौ भने विचाराहरूलाई बी.के.ले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा हुने थियो। ठूला-बडाले बोले भने फेरि गरिबले भनेको पनि सुन्छन्। नतर गरिबको कुनै कुरा सुन्दैनन्। धनवानको भनाइ तुरुन्तै सुन्छन्। तिमिले सिद्ध गरेर बताउँछौ- हामीले विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। अरू सबैलाई शान्तिधाममा

पठाइनछ। समझाउनु पनि यसरी परछ- यहाँ ५ हजार वर्ष पहिला यसतो सवर्ग थियो। अहिले त कलियुग हो, त्यो सतयुग थियो। अब भननुहोस्- सतयुगमा कति मानिस थिए? अहिले कलियुगको अनन्त्य हो। यो उही महाभारत महाभारी लडाइ हो। अरू कुनै समयमा त यसतो लडाइ भएकै होइन। यो त सरो विश्वयुद्ध पनि पछाडिको हो। परीक्षण गरछन् नि। अहिले त आणविक बम बनाइरहेका छन्। कसैको कुरा पनि सुनदैनन्। उनीहरूले भन्छन्- जुन बम बनाएका छौ, ती सबै समुद्रमा फालेर निष्क्रिय पारिदियो भने हामीले पनि बनाउँदैनौं। तिमीले राख्ने अनि हामीले नबनाउने, यो कसरी हुन सक्छ? तर तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो त भावी बनेको छ। उनीहरूलाई जति सल्लाह दिए पनि मान्दैनन्। विनाश भएन भने राज्य कसरी गर्ने? तिमी बच्चाहरूलाई त निश्चय छ नि। जो सशय बुद्धिका छन् उनीहरू भागछन्, विश्वासघाती बन्छन्। बाबाको बनेर फेरि विश्वासघाती बन्दु हुँदैन। तिमीले त याद गर्नुपरछ शिवबाबालाई, अरू कुराबाट के फाइदा? सच्चा बाबासँग सच्चा बन्दुपरछ। भित्र एउटा, बाहिर अरूको भयो भने आफ्नो पद भर्षट गरिदिन्छौ। आफ्नै नोकसान पारिन्छौ। कल्प-कल्पान्तरको लागि। कहिल्यै पनि उच्च पद पाउन सक्दैनौं त्यसैले यतिबेला धेरै एकयुरेट बन्दुपरछ। कुनै पनि लापरबाही गर्नुहुँदैन। जति हुन सक्छ श्रीमत्ता रहन्छ। निरन्तर याद त पछि गएर हुन्छ। एक बाबा सिवाय अरू कोही याद नरहोस्। गायन पनि गरिएको छ- अनन्त्यकाल जसले सतरी समझियो.... जसमा मोह हुन्छ, उसैको याद आउँछ। पछि गएर जति तिमी नजिक आउँदै जान्छौ, साक्षात्कार हुँदै जान्छ। बाबाले हरेकलाई देखाउनु हुन्छ- तिमीले यसतो यसतो काम गरेका छौ। सुरु-सुरुमा पनि तिमीले साक्षात्कार गरेका थियौ। जसले सजाय भोग्थ्यो, ऊ धेरै कराउँथ्यो। बाबा भननुहुन्छ- तिमीहरूलाई देखाउनको लागि उनीहरूको सयगुणा सजाय कटाइदिएँ। यसतो करम गर्नु हुँदैन, जसले बाबाको सेवामा विघ्न परोस्। अनन्त्यमा पनि तिमीहरू सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ। तिमीले यसरी यसरी बाबाको सेवामा धेरै विघ्न पारेर नोकसान पुर्याएका थियौ। आसुरी सम्प्रदायका हुन् नि। जसले विघ्न पारेका छन्, उनीहरूलाई धेरै सजाय मिल्छ। शिवबाबाको धेरै ठूलो दरबार हो। दायाँ तरफ धर्मराज पनि छन्। त्यो हो हदको सजाय। यहाँ त २१ जनमको लागि घाटा परछ, पदभर्षट हुन्छ। हरेक कुरा बाबाले समझाइरहनु हुन्छ ताकि यसतो कसैले नभनून्- मलाई थाहै थिएन त्यसैले बाबाले सबैलाई होसियार गराइरहनु हुन्छ। हेरनुहुन्छ- हरेक सेवाकेन्द्रबाट कति भागछन्। कष्ट दिनछन्। विकारी बन्छन्। विद्यालयमा त पूरा रीतिसँग पढ्नुपरछ। नतर के पद पाउलान्? पदमा धेरै फरक परछ। जसरी यहाँ दुःखधाममा कोही राष्ट्रपति हुन्छ, कोही धनवान हुन्छ, कोही गरिब छ त्यस्तै त्यहाँ सुखधाममा पनि पद त नमबरवार हुन्छ। जो रोयल बुद्धिवान बच्चा हुन्छन्, उनीहरूले बाबाद्वारा पूरा वरसा लिनै कोसिस गरछन्। मायाको बक्सिङ्ग हो नि। माया धेरै बलवान छ त्यसैले हार-जित भइरहन्छ। कति आउँछन् फेरि विश्वासघाती बनेर जान्छन्। चलदा-चलदै फेल हुन्छन्। धेरैले भन्छन्- यो कसरी हुनसक्छ? यो त कहिल्यै सुनेका थिएनौं- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवितर रहन सकिन्छ। अरे! भगवानुवाच हो नि- काम महाशत्रु हो। गीतामा पनि यी शब्द छन् नि। तिमीले जान्दछौ- सतयुगमा हुन्छन् वैगुण भएका मनुष्य, कलियुगमा हुन्छन् आसुरी अवगुण भएका। आसुरी अवगुण भएकाले वैगुण भएकाको महिमा गाउँछन्। कति फरक छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी के थियौं, के बनिरहेका छौं। यहाँ तिमीले सबै गुण धारण गर्नु छ। खान-पान आदि पनि सतोगुणी गर्नुपरछ। हेरन सक्छौ- देवताहरूलाई के खुवाउँछन्। श्रीनाथद्वारेमा गएर हेर- कति माल अथवा शुद्ध भोजन बन्छ। त्यहाँ हुन्छन् नै वैष्णव। अनि त्यहाँ जगन्नाथपुरीमा हेर के मिल्छ? भात। त्यहाँ छन् वाममारुका धेरै फोहोरी चित्र। जब राजाई थियो तब ३६ प्रकारको भोजन मिल्थ्यो। श्रीनाथद्वारेमा धेरै माल बन्छ। पुरी र श्रीनाथका भिन्नभिन्न हुन्। पुरीको मन्दिरमा धेरै फोहोरी चित्र छन्, देवताहरूको ड्रेसमा। त्यसैले भोग पनि त्यति राम्रो लगाउँदैनन्। केवल चामलको हण्डी चढाउँछन्। घिउ पनि राख्दैनन्। यो फरक देखाउँछन्। भारतवर्ष के थियो फेरि के बन्यो? अहिले त हेर- के हालत छ। पूरा अनन्त पनि मिल्दैन। उनीहरूको योजना र शिवबाबाको योजनामा रात दिनको फरक छ। ती सबै योजनाहरू माटोमा मिल्छन्। प्राकृतिक बिपद आउँछन्। अनन्त आदि केही पनि मिल्दैन, हेर कही धेरै वरसात हुन्छ, कही बिल्कुलै हुँदैन। कति नोकसान पारिदिन्छ। यतिबेला तत्त्व पनि तमोप्रधान छन् त्यसैले वरसात पनि उल्टो सुल्टो समयमा भइरहन्छ। तृप्तान पनि तमोप्रधान,

सूर्यले पनि गरमी यसतो बनाउँछ जो कुरै नगर। यो प्राकृतिक विपद ड्रामामा निश्चित छ। उनीहरूको हुन्छ विनाशकाले विपरीत बुद्धि। तिम्रो छ बाबाको साथ परीत बुद्धि। अज्ञानकालमा पनि सपूत बच्चाहरूलाई माता-पिताको प्यार हुन्छ त्यसैले बाबा भननुहुन्छ- नम्रवार पुरुषार्थ अनुसार याद-प्यार.... जति जति सेवा गरछन्... पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ नि। सारा दुनियाँलाई सवरग बनाउनु छ। अरू सबैलाई पठाइदिनु छ शान्तिधाम। तिमीहरूलाई सवरगको वरसा मिलछ, अरू सबैलाई मुक्तिको वरसा मिलछ। सबै जान्छन्। हाहाकार पछि जयजयकार हुन्छ। कति हाहाकार मच्चिन्छ। यो हो नै रक्तरंजित खेल। प्राकृतिक प्रकोप पनि हुन्छ। मृत्यु त सबैको हुनु नै छ।

बाबाले बच्चाहरूलाई समझाउनु हुन्छ- पूरा पुरुषार्थ गर। बाबासँग सदैव आज्ञाकारी, बफादार बननु छ। सेवाधारी बननु छ। जसले कल्प पहिला सेवा गरेका छन्, त्यसको साक्षात्कार भइरहन्छ। तिमीले साक्षी झएर देखिरहन्छौ। तिमी अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ। सदैव बुद्धिमा स्वदर्शन चक्र घुमिरहनु पर्छ। हामीले ८४ जन्म यसरी यसरी लियौं। अब हामी फरकै घर जानु छ। बाबाको पनि याद रहोस्, घर पनि याद रहोस्। सत्ययुग पनि याद रहोस्। सारा दिन बुद्धिमा यही चिन्तन गर्नु छ। अब हामी विश्वको महाराजकुमार बनछौं। श्री लक्ष्मी वा श्री नारायण बनछौं। नशा चढ्नुपर्छ नि। बाबालाई नशा हुन्छ। बाबाले दिनहुँ यो लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई हेरेरछन्, भित्र नशा हुन्छ नि। म भोलि गएर यी श्रीकृष्ण बनछु। फेरि स्वयम्बर पश्चात श्री नारायण बनछु। तत्त्वम्। तिमी पनि त बनछौ नि। यो हो नै राजयोग। परजा योग होइन। आत्माहरूलाई फेरि आफ्नो राज्य भाग्य मिलछ। बच्चाहरूले राज्य गुमाएका थिए। अब फेरि राज्य लिइरहेका छन्। बाबाले यी चित्र आदि बनाउनु हुन्छ नै त्यसैले ताकि तिमी बच्चाहरूलाई यी चित्र देखेर खुसी होस्। २१ जन्मको लागि हामीले सवरगको राज्य भाग्य पाइरहेका छौं। कति सहज छ। उहाँ शिवबाबा, यी परजापिता ब्रह्मा, यिनीद्वारा उहाँले राजयोग सिकाउनु हुन्छ। फेरि हामी गएर यो बनछौं। देख्दा नै खुसीको पारा चढ्छ। हामी बाबाको यादमा रह्यौं भने विश्वको राजकुमार बनछौं। कति खुसी हुनुपर्छ। मैले पनि पढिरहेको छु तिमीले पनि पढिरहेका छौ। पढाइ पछि म गएर यो बनछु। सारा कुरा पढाइमा आधारित छ। जति पढिन्छ, त्यति कमाइ हुन्छ नि। बाबाले भननु भएको छ- कोही सरजन त यति होसियार हुन्छन्, जसले एउटा अपरेशनमा लाखौं रुपियाँ कमाउँछन्। वकिलहरूमा पनि यसतै हुन्छन्। कसैले त धेरै कमाउँछन्, कसैको त हेर कोट पनि फाट्नेको हुन्छ। यो पनि यसतै हो त्यसैले बाबा बारम्बार भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! कुनै पनि लापरबाही नगर। सदैव श्रीमत्तमा चल। श्री श्री शिव बाबाद्वारा तिमी श्रेष्ठ बनछौ। तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा अनेक पटक वरसा लिएका छौ र गुमाएका छौ। २१ जन्मको वरसा आधाकल्पको लागि मिलछ। आधाकल्प २५०० वर्ष सुख पाउँछौ। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) भित्र बाहिर सच्चा रहनु छ। पढाइमा कहिल्यै पनि लापरबाही गर्नु हुँदैन। कहिल्यै पनि संशय बुद्धि बनेर पढाइ छोड्नु हुँदैन। सेवामा विघ्न रूप बननु हुँदैन।

२) सबैलाई यही खुसीको खबर सुनाऊ- हामीले पवित्रताको बलद्वारा, श्रीमत्त अनुसार आफ्नो तन-मन-धनको सहयोगबाट २१ जन्मको लागि विश्वलाई श्रेष्ठाचारी, डबल शिरताज बनाउने सेवा गरिरहेका छौ।

वरदान:- सेकेन्डमा संकल्पहरूलाई विराम दिएर आफ्नो फाउण्डेसनलाई मजबुत बनाउने पास विद अनर भव कुनै पनि पेपर परिपक्व बनाउनको लागि, जगलाई बलियो बनाउनको लागि आउँछ, त्यसमा नआततिऊ। बाहिर हलचल भए पनि एक सेकेन्डमा विराम लगाउने अभ्यास गर, जतिसुकै विसृष्ट होस्, एक सेकेन्डमा समेट। भोक-प्यास, ठण्डी-गरमी सबै भएर पनि संस्कार परकट नहोस्, समेट्ने शक्तिद्वारा विराम लगाऊ। धेरै समयको यही अभ्यासले

पास विद अनर बनाउँछु ।

सलोगन:-

आफ्नो सुख-शान्तिको परकम्पनबाट सबै लाई सुख चैनको अनुभूति गराउनु नै सच्चा सेवा हो ।